трѣнѣ.. Д. 28.31. Догдѣ несе ме затрие, съ срока да сѣ посвирѣ. Д. 23.5-52. Доста сѣ горчѣ походилъ. Д. 24,24 Защо ска сосъ мене да легне Д. 38, 23. Мене ме викатъ на зяфратъ. Д. 43.15 Ечъ да го хуа, ечъ да сѣ хвали съсъ мене, първо либе съсъ мене. М. 215. Що ти даде мене томе на далеку — 229. Заранъ ще ме рано на пѣтъ да идеме — 328. Мене ме сурчунъ стоуде — 46, 77. ~~Ти ~~ ~~Ти~~ ~~ме~~ изъ очюмалко ме е гнева. Л.Д. 1870 р. 168. Мене не ме е страхъ, а страхъ ме е за него. Л.Д. 1873. р 242. Момче то не чаза ни дума та и мене ма устрашци това — р. 135. Неволно тогли да ме привлече, да и обикия, както ти мене — 122 Мене ма удари нѣщо тутакъ си въ сърдцетъ — р. 142. Мене ма болеше глава.та — р. 143. И мене Господь ми наказа — р. 158. Ще коня Маркуми му говореше подстанчиме съ двамайсетъ колани. М. 9. А друфечки невѣрницу, що ме мене не вѣрвите? М. 14. Я со мене не ве сака М. 41. Мене ми ала та годна мого ми болѣ въ бъ тъ. М. 22. Станѣте, станѣте по мене идете М. 59. Тебеку, Мито, отъ мене, Мекека Мито отъ тебе. М. 444. Зий сиферманъ у мене и да та пусне. М. 248. Е, бре лудо, луди младо, що ти е тебе за мекека. В. 186. — Вин. мор. насъ ны, ни, на, на (разница та отъ изговарянето на ы) разница та ѐще въ изговарянето на насъ, наве, нази и назика, както азъ, азе,ази и азика: Навурка нее за нази, че е сиромашка българя. Д. 65, 7-8. Грецкий царь ни вика да приземенъ българската земе. Р. 3. Насъ ни чакатъ. Р. 71. Нѣма страхъ съ тебе. Р. 160. По-горбадия отъ наве. М. 160. Ко дро бели Севдина тойко? що не (ны, насъ) пѣтанъ да каурме. М. 204. Никой то драй насъ изваше, Сѣд' едень Господь надъ насве. М. 402. Що' ни правятъ на острове, що' ни турятъ ево до друго Д. 64, 21-22. Тамъ ако не нѐ отъдятъ ще оставимъ за очи свѣтъ — 75, 20-21. Кокони, да сѣ земе дѣвчъ тъ, не сте вие за наве. З. 242. Хайде Невусъ насъ да додешь. Д. 5. 2. Годъ нази очюмъ тауриме — 8, 26. Кой то нази дойде, да сѣ биде сочуръ какво наве — 10, 95 и 97. Они Господь моль (! мор.) ва не ни дексалъ.. Они думмалъ чиви не нѐ колитъ, не нѐ колитъ, чиви не нѐ не читъ. М. 48. Тукъ нѐ пущимъ краля отъ будима, дени дѣнъ твое пѣрко двете. М. 49. р. 57. Сѣмъ гонацчиви нѐ фатие, нѐ фѣрлие во темна Ѣндаца. М. 54. Какъ нѐ кани, така не нѐ държе. М. 84. Тая не е сико за наве, че си либи очиянъ змей. — 128. На порти троа младъ пѣтникъ, у нази пита за коникъ. — 134. Насъ нѐ роди потвин'е — р. 137. Се мѣчатъ да нѐ развѣвятъ тебека отъ мѣне ка — 444. Повинишъ ли или не повинишъ, колко е майка тойгмла, додѣ на майка нехрани, накива малки близнаци. Ч. 322. Што ке чома а въ назика, че я съмъ сина на майка. В. 181. Видѣхя нѐ подарето невѣрнихя тенки тръки. В. 276. Дочи ~~ни~~ ни ~~ня~~ продавать и ни то отъ квать песъ та. Х. 2. 15. А сутра, кито да несъ ни рѣчъ говорили съ назъ. Э. 2. 22. Лалия е тоуще мота,... Сички наве ке поядъ. Вв. 62. Ела ние кѫрбанъ богу да колеме. Да ни каже що грѣхъ сме чинили, та се току на насъ напотило. — 64. Зихвинях ни дохорвитъ у наве. З. 51.

Ѧзѣрч тр. неидт. в. хазѣръ, готовъ